

det er en Følge af det Mindretalsforslag, der er stillet her i Dag. Det er det aldeles ikke. Jeg udtalte allerede den Dag i Finansudvalget, at efterhaanden vilde jeg søge at faa denne Bevilling forøget, naar jeg fik Indtrykket af, at man kunde gøre det til Held for Sagen.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) omtalte nogle enkelte Postspørgsmaal, og jeg skal gøre de enkelte Spørgsmaal, han dvælede ved, til Genstand for nærmere Undersøgelse. I øvrigt kan jeg kun understrege den Bemærkning, der fremkom fra den ærede Ordfører, og af hvilken det fremgik, at Finansudvalget i det hele havde Betænkelighed ved at følge det Forslag, som jeg havde stillet, om en betydelig Forøgelse af Budstyrken, men at man dog efter de Oplysninger, jeg kunde give, havde sluttet sig til Forslaget.

Den ærede Ordfører talte om den Rente, der ydes af Laan til Haandværkere og mindre industridrivende. Rentespørgsmaalet er det naturligt at drøfte med Finansministeren under eet med Hensyn til samtlige ligestillede Laan. Det var ogsaa lidt fremme under Samraadet, men som jeg allerede den Gang sagde, finder jeg, at det bør følge de Regler, som slaas fast vedrørende lignende Laan.

K. M. Klausen: Jeg takker Ministeren for hans Udtalelser vedrørende Samraadet om Udvidelsen af Postbesørgelsen ude i Sundbyerne, idet de give Haab om, at der vil ske Forbedringer derude. Det er sikkert, at i et saa tæt befolket Kvarter som dette er en Postombæring 3 Gange daglig meget mangelfuld. Og naar tilmed den 1ste Postombæring ofte ikke indtræffer før ved Middagstid, vil det sige, at man mange Gange har forladt sit Hjem, inden man faar en Post, man nødvendigvis skulde bruge i Dagens Løb. Jeg haaber, at der snart maa ske Forbedringer ude i dette stærkt bebyggede Kvarter.

Angaaende Spørgsmaalet om Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende lod jo nu den ærede Ordfører forstaa, at han ikke alene er imod at forhøje denne Laanesum, men at han ogsaa kunde have Lyst til at forhøje Renten. Den Rente, som nu betales, maa kaldes meget moderat, det er rigtigt nok, men dette Forsøg er jo gjort for at støtte den lille Industri, og saa at ville kræve en noget højere Rente — hvor højt den ærede Ordfører vilde gaa op, talte han ikke noget om — synes jeg er ikke meget venligsinde overfor den

lille Industri, der ganske sikkert kan trænge til al den Støtte, den kan faa, hvis den skal klare sig i Kampen overfor Storindustrien. Jeg vil meget bestemt advare imod at følge den ærede Ordfører og forhøje Renten for de Laan, som her gives. Naar den ærede Minister beraaber sig paa, at Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk kun har foreslaaet at forhøje Bevillingen med 20,000 Kr., maa det meget beklages, at Fællesrepræsentationen saa daarligt varetager det mindre Haandværks Interesse. Naar der her foreligger Andragender i saa stort Tal, som jeg før oplyste, nemlig 242, hvoraf ikke en Gang Sjettedelen kan bevilges, synes jeg, det havde været Fællesrepræsentationens Pligt at forlange en betydelig større Udlaanssum og ikke nøjes med de 20,000 Kr. Jeg synes heller ikke, man behøver nu i Aar at tale om, at det skal være et Forsøg; thi naar man allerede har forsøgt det i 2 Aar, maa man kunne have indvundet de Erfaringer, som ere nødvendige, saa at man meget godt kunde have gaaet til den Sum, vi have foreslaaet. Og det er jo heller ikke noget stort Spring, det er heller ikke nogen svimlende Sum, vi foreslaa, 125,000 Kr. Den højtærede Minister lod os forstaa, at det kunde være, at han ad Aare vilde gaa højere op, og det vilde han sige nu, fordi han vilde dog forvare sig imod, at Socialdemokratiet til den Tid skulde sige, at det var dem, som bragte denne Sag frem. Ja, det er naturligvis meget smukt, at den højtærede Minister søger at bevare saa megen Glans som muligt om sit Navn. Jeg skal ikke være blandt dem, der skulle tage noget af den Glans og Ære, som kan tilkomme den ærede Minister.

Meyer: Jeg finder Anledning til at udtale min Paaskønnelse af den Interesse, som Ministeren og Finansudvalget have vist ved at bevilge 11,000 Kr. til de olympiske Lege i London. Et saadant Verdensstævne betyder ganske sikkert noget mere end blot en Glæde over den fysiske Udvikling, Ungdommen efterhaanden erhverver sig, og som vi alle ere enige om er et godt Grundlag for Livet. Ved et saadant Stævne opnaas der, hvad der ogsaa fremgik af de olympiske Lege i Athen, jo ikke alene det, at Nationerne mødes for ved den Virksomhed, de udfolde paa Arenaen, at vise deres legemlige Færdigheder. Der knyttes tillige et Baand mellem Nationerne, der har Betydning ogsaa — det er maaske dristigt at sige det, men jeg tror ikke, jeg siger for meget — for Verdensfreden. Naar